

N:o 6/-27.

LAGUTSKOTTETS betänkande N:o 6/-27 med anledning av Riksdagens Talmans skrivelse N:o 825 för den 24 november 1925 angående upphävande av den grundskatt, som landskapet äger rätt att använda för sina behov.

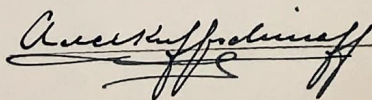
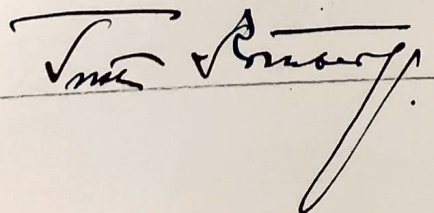
Berörda till herr statsminsitern adresserade skrivelse, vilken av landskapsnämnden i avseende å kännedom blivit till landstinget överstyrt, har landstinget remitterat till lagutskottet med anhållan om dess yttrande i saken. Med anledning härav får utskottet vördsammast för landstinget framhålla följande:

Efter det frågan remitterats till utskottet har densamma inträtt i ett nytt skede, i det att Ålandsdelegationen vidtagit åtgärder för att landskapet måtte tillerkännas vederlag för den ifrågavarande halva grundskatten. Under sådana omständigheter har utskottet icke velat ingå i närmare prövning och bemötande av de synpunkter, som Riksdagens herr talman uti merberörda skrivelse anført, utan ansett lämpligare att avvakta utgången av Ålandsdelegationens framställning. Utskottet får därför för landstinget vördsammast föreslå.

att berörda skrivelse i sekens nuvarande skede icke måtte föranleda till åtgärd från landstingets sida.

Mariehamn, den 25 november 1927.

På lagutskottets vägnar:

Helsingfors,

24 november 1925.

Herr Statsminister.

N:o 825.

Jämte Regeringens skrivelse den 30 sistlidne oktober har till Riksdagen översänts landskapet Ålands landstings till Riksdagen ställda motion om upphävande av den grundskatt, som landskapet enligt lagen den 11 augusti 1922, innehållande särskilda stadganden rörande landskapet Ålands befolkning, äger rätt att använda för sina behov, samt om utbetalande åt landskapet av en denna skatt motsvarande årlig ersättning av statsmedel.

Denna Ålands landstings motion har jag icke ansett mig kunna för behandling i riksdagen föredraga på skäl, som av mig i vid gårdagens riksdagssammanträde avgivet yttrande anfördes. Detta mitt yttrande var av följande lydelse:

"Enligt 13 § 1 lagen om självstyrelse för Åland av den 6 maj 1920 äger landstinget antaga petitionsförslag och motioner rörande sådana för landskapet gällande lag, som hänföra sig till de 19 § av sagda lag förmälda ärenden, att genom regeringens försorg riksdagen föreläggas.

Jämlikt 9 § 2 mom. 5/ punkten av sagda lag tillkommer republikens lagstiftande organ uteslutande rätt till lagstiftning, då ärendet rör

skatter och avgifter, vilka skola i republiken allmänneligen utgöras, med de i 21 § nämnda undantag.

I 21 §, till vilken i 9 § hänvisas, stadgas åter bl. a. följande: "Landskapet Åland har rätt att för sina behov använda inkomsterna från mantalspenningar, näringskatter och nöjesskatter, och äger landstinget besluta om dessa skatter."

Den 11 augusti 1922 utfärdades en lag innehållande särskilda stadganden rörande landskapet Ålands befolkning, vilka stadganden enligt ingressen till lagen böra betraktas såsom tillägg till och ändringar i lagen om självstyrelse för Åland, givna den 6 maj 1920. Enligt 4 § i lagen av den 11 augusti 1922 har "Landskapet Åland rätt att för sina behov använda halva inkomsten av grundskatten utöver de inkomster om vilka stadgas i 21 § av lagen om självstyrelse för Åland.

Av den i anförda 4 § använda ordalydelsen framgår enligt min åsikt att halva inkomsten av grundskatten är avsedd att tilläggas till den grupp av inkomster, som nämnes i 21 § av lagen om självstyrelse, samt att stadgandet i 21 § av lagen om självstyrelse därom, å vem beslutande rätten angående de skatter, vilka överlåtits åt landskapet Åland, tillkommer, sålunda jämväl utsträcker sig till halva inkomsten av grundskatten. Emedan det under sådana förhållanden ankommer å landstinget att fatta beslut angående upphävande av den åt landskapet överlämnade halva inkomsten av grundskatten, och icke åt republikens lagstiftande organ, kan landstinget icke inkomma med motion i ärendet till riksdagen.

och anser jag mig på detta skäl icke kunna till riksdagens behandling föredraga Ålands landstings ifrågavarande motion."

När ärendet idag vid Riksdagens plenum företogs till fortsatt behandling, godkände Riksdagen mitt förfarande.

Det förestående har jag äran meddela Eder, Herr Statsminister.

Wäinö Wuolijoki.

Rätteligen översatt intygas: Helsingfors, å Statsrådets translatorsbyrå, den 11 december 1925.

(namnet oläsligt).

Övertranslator.

Avskriftens riktighet bestyrker: Marienhamn, å

Landskapsnämndens registratorskontor, den 19 december 1925.

Ex officio:

Marta Wernström